

5757. 2den Del af Lovf. om nogle Deo St. Croix vedr. finansielle Foranstaltn. 5758

gentagne Gange blevet forelagt Rigsdagen Forslag til at hjælpe paa den paagjældende Kommune ved Tilskud een Gang for alle eller i en kort Arrække; men jeg har aldrig hørt, at Nogen her i Rigsdagen har argumenteret saaledes: Kommunen har sin egen Forpligtelse til at bære sine egne Afgifter; dem maa den bære, og altsaa har Statskassen ingen Forpligtelse til at hjælpe. Det er ganske rigtigt; men der er Ingen, der har gjort dette Argument gjældende, idet Enhver har indset, at her var der ikke Tale om noget Saadant, men Tale om, hvorvidt vi kunde have en moralisk Opfordring til at komme til Hjælp under saadanne Forhold som dem, der vare tilstede, og derfor ville de Herrer se, at hele den væsentligste Del af Udvalgets Betænkning, der gaar ud paa, at man ikke bør indlade sig paa Lovforslaget, fordi det fraviger Grundsætningen om Selvhjælp, træffer slet ikke hele den Stilling, jeg har indtaget; thi jeg er fuldstændig enig med Udvalget i, at Selvhjælpen er den legale Tilstand, som det aldrig har kunnet falde mig ind at fravige som Regel. Derimod har jeg troet at kunne og at burde opfordre Thinget til at give sit Samtykke til en Hjælp, for at den ene D. St. Croix kunde komme ud over en Tilstand, som jeg tror, at vi kunne have grundet Haab om, naar vi nu hjælpe den ud over den; kun vil blive en midlertidig. Det er ikke første Gang, mine Herrer, at vi her i vore lovgivende Forsamlinger ere komne til at drøfte Tilstanden paa de vestindiske Der; det er heller ikke første Gang, at der bliver stillet Opfordring til vore lovgivende Forsamlinger om at yde nogen Hjælp i Anledning af disse Tilstande, og jeg kan sige, at hvergang det for er slet, have ogsaa de lovgivende Forsamlinger her vist deres Medenhed, idet de have følt, at der virkelig paahvilede vor Stat nogen Opfordring til ved saadanne Leiligheder at gjøre noget Usædvanligt. Den første Gang, jeg vil omtale, falder i 1851, da Rigsdagen blev opfordret til at yde Planterne Erstatning,

fordi deres Eiendom var bleven dem berøvet ved Slaveriets Ophør. Det blev vedtaget af Rigsdagen at gjøre det efter Forslag af den daværende Finantsminister, og dernæst har Rigsdagen om trent samtidig dermed vedtaget den første Koloniallov. Senere, da det viste sig, at denne ikke virkede ret heldigt, men gav for ringe Indfyldelse og medførte en forlert finansiell Stilling, tog Rigsraadet om trent 10. Mar. efter paany de vestindiske Sager under Behandling og gav med megen Liberalitet de Love, som dengang ansaaes for nødvendige, og som vare i Overensstemmelse med Beboernes Ønske, for at bringe Derne i en bedre Stilling. Disse Love og navnlig den vigtigste af dem, Kolonialloven, anser jeg endnu, for at have givet et meget godt Grundlag for den videre Udvikling. Kolonialloven kan trænge til Forbedring, til videre Udførelse og ogsaa til Berigtigelse i enkelte Punkter, men jeg tror, at det har været et godt Udgangspunkt, som dengang blev givet, og det har aldrig været min Tanke med det nu foreliggende Lovforslag at afvige fra den Lov. Men, mine Herrer, foruden at det maa indrømmes, at hvor en Del af Landet kommer i saadanne ganske særligt ulykkelige Forhold, have vi altid følt en Opfordring til at gjøre Noget for den, som kunde hjælpe den ud over Vanfølelighederne — og jeg tror ikke, at nogen Herrer vil bestride, at en lignende Grundsætning maa finde Anwendung paa St. Croix; — saa kan jeg ikke undlade at minde Thinget om, at vi for Dieblisset netop have en særlig Opfordring dertil; og denne særlige Opfordring ligger deri, at vi, som bekendt, have forhandlet og affluttet en Traktat om at afstaa den ene af disse Der og tillige forberedt Afstaaelsen af den anden mod en meget betydelig Pengesum; saaledes at vi altsaa selv have vist og erkjendt, at vi ansaa disse Der for et værdifuldt Tilbehør til den danske Krone. Og naar vi have erkjendt og hævdet dette lige overfor dem, vi kontraherede med, saa forekommer det mig, at det vilde være besynder-